

vonnis

GERECHT IN EERSTE AANLEG VAN CURAÇAO

Parketnummer: 520.00017/19

Uitspraak: 13 januari 2021

Tegenspraak

Vonnis van dit Gerecht

in de strafzaak tegen de verdachte:

[verdachte],
geboren op [datum] in Curaçao,
wonende in Curaçao, [adres].

Onderzoek van de zaak

Het onderzoek ter openbare terechtzitting heeft plaatsgevonden op 16 december 2020. De verdachte is verschenen, bijgestaan door zijn raadslieden, mrs. S.K. Snel en O.A. Martina, advocaten in Curaçao. Het onderzoek is gesloten op 23 december 2020.

De benadeelde partijen (nabestaanden) [benadeelde partij 1] en [benadeelde partij 2] hebben zich ter terechtzitting gevoegd in het strafproces met een vordering tot schadevergoeding.

De officier van justitie, mr. B. Niks, heeft ter terechtzitting gevorderd dat het Gerecht het primair ten laste gelegde bewezen zal verklaren en de verdachte daarvoor zal veroordelen tot:

- een onvoorwaardelijke gevangenisstraf voor de duur van twaalf maanden met aftrek van voorarrest;
- ontzegging van de rijbevoegdheid voor een periode van twee jaren.

Zijn advies behelst:

- de toewijzing van de vordering van de benadeelde partij [benadeelde partij 2] tot een bedrag van NAf 12.805,00 en de toewijzing van de vordering van de [benadeelde partij 1] tot een bedrag van NAf 22.946,90.

De raadvrouw heeft bepleit dat de verdachte zal worden vrijgesproken van het ten laste gelegde.

Tenlastelegging

Aan de verdachte is ten laste gelegd dat:
hij op of omstreeks 16 augustus 2019, te Curaçao, als verkeersdeelnemer, te weten als bestuurder van een motorrijtuig (personenauto met kenteken J/15- 62), daarmede rijdende over de Helmin Magno Wielsboulevard, althans over een weg,

zich zodanig heeft gedragen dat een aan zijn schuld te wijten verkeersongeval heeft plaatsgevonden, immers heeft hij, verdachte, roekeloos, in elk geval zeer, althans aanmerkelijk, onvoorzichtig en/of onoplettend, met dat door verdachte bestuurde motorrijtuig gereden, terwijl met verdachte in dat motorrijtuig nog twee personen zaten, rijdend over voornoemde weg, waarbij hij, verdachte:

- Niet de richting heeft gevolgd die op de door hem, verdachte, bereden rijstrook werd aangegeven;
- (Met zeer hoge snelheid, althans een aanzienlijk hogere snelheid dan de ter plaatse geldende maximumsnelheid) door het rode licht is gereden;
- Bij het zien van [slachtoffer 1] niet heeft geremd;

waardoor of mede waardoor een botsing of aanrijding is ontstaan tussen het door hem verdachte bestuurde motorrijtuig en een op de rijbaan van die weg lopende, in elk geval zich bevindende voetganger(s), door welke botsing of aanrijding die voetganger(s), [slachtoffer 1] en [slachtoffer 2] werd(en) gedood;

(artikel 2:284 lid 1 Wetboek van Strafrecht)

Subsidiair, althans indien het voorgaande niet tot een veroordeling mocht of zou kunnen leiden;

dat hij op of omstreeks 16 augustus 2019 te Curaçao als bestuurder van een motorrijtuig (personenauto met kenteken [nummer]) daarmee op de weg, te weten de Helmin Magno Wielsboulevard, heeft gereden terwijl hij, verdachte,

- Niet de richting heeft gevolgd die op de door hem, verdachte, bereden rijstrook werd aangegeven;
- (Met zeer hoge snelheid, althans een aanzienlijk hogere snelheid dan de ter plaatse geldende maximumsnelheid) door het rode licht is gereden;
- Bij het zien van [slachtoffer 1] niet heeft geremd;

door welke gedraging(en) van verdachte gevaar op die weg werd veroorzaakt of kon worden veroorzaakt, en/of het verkeer op die weg werd gehinderd of kon worden gehinderd;

(artikel 21 van de Wegenverkeersverordening Curaçao 2000)

Formele voorvragen

Het Gerecht stelt vast dat de dagvaarding geldig is, dat het bevoegd is tot kennisneming van de zaak, dat het openbaar ministerie ontvankelijk is in zijn vervolging en dat er geen redenen zijn voor schorsing van de vervolging.

Bewezenverklaring

Het Gerecht acht - op grond van de hierna vermelde redengevende feiten en omstandigheden, de daaraan ten grondslag liggende bewijsmiddelen en de nadere bewijsoverwegingen, in onderling verband en samenhang beschouwd - wettig en overtuigend bewezen dat de verdachte het primair ten laste gelegde heeft begaan, met dien verstande dat:

hij op ~~of omstreeks~~ 16 augustus 2019, te Curaçao, als verkeersdeelnemer, te weten als bestuurder van een motorrijtuig (personenauto met kenteken J/15- 62), daarmee rijdende over de Helmin Magno Wiels Boulevard, ~~althans over een weg,~~ zich zodanig heeft gedragen dat een aan zijn schuld te wijten verkeersongeval heeft plaatsgevonden, immers heeft hij, verdachte, ~~roekeloos, in elk geval zeer, althans~~ ~~aanmerkelijk,~~ onvoorzichtig en/of onoplettend, met dat door verdachte bestuurde motorrijtuig gereden, terwijl met verdachte in dat motorrijtuig nog twee personen zaten, rijdend over voornoemde weg, waarbij hij, verdachte:

- ~~Niet de richting heeft gevolgd die op de door hem, verdachte, bereden rijstrook werd aangegeven;~~
- ~~(Met zeer hoge snelheid, althans een aanzienlijk hogere snelheid dan de ter plaatse geldende maximumsnelheid)~~ door het rode licht is gereden;
- Bij het zien van [slachtoffer 1] niet heeft geremd;

waardoor of mede waardoor een botsing of aanrijding is ontstaan tussen het door hem verdachte bestuurde motorrijtuig en ~~een~~ op de rijbaan van die weg ~~lopende, in elk geval~~ zich bevindende voetganger(s), door welke botsing of aanrijding die voetganger(s), [slachtoffer 1] en [slachtoffer 2] werd(en) gedood;

De in de tenlastelegging voorkomende taal- en/of schrijffouten of omissies zijn verbeterd (*cursief*). De verdachte is daardoor niet geschaad in de verdediging.

Bewijsmiddelen

Het Gerecht grondt zijn overtuiging dat de verdachte het bewezen verklaarde heeft begaan, op de feiten en omstandigheden die in de hierna volgende bewijsmiddelen zijn vervat en redengevend zijn voor de bewezenverklaring.¹

1. Onderzoek aanrijding met dodelijke afloop, waarbij als toedracht en bijzonderheden van het ongeval in het proces-verbaal het volgende door de verbalisant C.R. Emerentia wordt vermeld:

¹ Hierna wordt, tenzij anders vermeld, telkens verwezen naar ambtsedige - en door de desbetreffende verbalisant(en) in wettelijke vorm opgemaakte - processen-verbaal en overige geschriften, die als bijlagen zijn opgenomen in de processen-verbaal gedateerd 19 augustus en 26 augustus 2019 en 2 december 2020 (eindproces-verbaal) van het Korps Politie Curaçao, Bijzondere Politie Dienst, Unit Verkeer ([afdeling]), geregistreerd onder processen-verbaalnummers 35/19 VTT, 36/16 VTT en 30/20 VTT.

“Aan de hand van de aangetroffen situatie ter plaatse van het ongeval (sporenbeeld), de verschillende plaats botsingen, de beschadigingen aan het voertuig, de opgelopen letsels van de voetgangers, de beschadigingen aan de middenberm, mast en vangrail en het gedane onderzoek, heeft vastgestaan dat de bestuurder van het voertuig reed met hoge snelheid op de linker rijstrook van de westelijke rijbaan van de Helmin Wiels Boulevard in de richting van verpleeghuis Betesda. Gekomen ter hoogte van de kruising gevormd met de Kaminda Monseigneur Amado Romer, reed de bestuurder van het voertuig door het voor zijn rijrichting brandende roodlichtsignaal deze kruising op, ten einde zijn weg in de richting van rotonde Parasasa te vervolgen. Op dat moment was de voetganger bezig de westelijke rijbaan ter hoogte van verpleeghuis Betesda over te steken. Op dat moment bevond de voetganger zich nagenoeg midden op deze rijbaan. De bestuurder van het voertuig week naar links uit doch botste met de voorzijde tegen de rechterzijde (rechterflank) van de voetganger die het kind in haar armen had. De voetganger kwam na een afstand van ongeveer 69.50 meter na de botsing tot stilstand op het wegdek. Het kind bleef tussen de ruitenwisser en de voorruit van het voertuig vast. Vlak na de botsing met de voetganger remde de bestuurder van het voertuig af. Hij ging verder naar links en botste met het linker voorwiel tegen de middenberm. Hierna verloor de bestuurder de macht over het stuur. Het voertuig schoof al zijdelings naar rechts de rijbaan af, gezien de rijrichting van het voertuig, en botste met de voorzijde tegen een mast en vangrail. Daarna schoof het voertuig naar rechts en kwam tot stilstand.

Ten gevolge van de aanrijding raakte zowel de voetganger als het kind zwaar gewond. Beide slachtoffers overlijden ter plaatse.”²

2. *Inschatting van de gereden snelheid, verwoord in een proces-verbaal door de verbalisant S.W. Inesia van 30 november 2020, met als conclusie dat “aan de hand van de resultaten met twee verschillende wrijvingscoëfficiënten de bestuurder van het voertuig voor de aanrijding met een minimumsnelheid heeft gereden tussen 102 en 104 kilometer per uur. De bestuurder heeft met de door hem gereden snelheid de maximum toegestane snelheid (60km/u) conform artikel 47 lid a van de Wegenverkeersverordening Curacao 2000 overschreden.”³*

3. *Als doodsoorzaak van [slachtoffer 1] noemt de Forensic Pathologist Dr. L.M. Althaus de volgende: “Polytrauma, veroorzaakt door een verkeersongeval.” In de conclusies van zijn autopsy-rapport vermeldt hij onder meer het volgende: “Op basis van persoonlijke lange forensische ervaringen wetenschappelijke gegevens met betrekking tot de verwondingen was de botssnelheid van de auto minimaal 70 km/u, waarschijnlijk significant hoger, omdat volgens de wetenschappelijke literatuur (Karger, e.a., De botssnelheid van de auto: Korrelation zwischen Anstossgeschwindigkeit und Verletzungsmuster bei toedlichen Fussgaenger-Pkw-Unfaellen mit Frontalanstoss/Correlatie tussen botssnelheid en verwondingschema bij dodelijke voetgangers-autos ongevallen met frontale botsingen, Voertuigconstructie en Veiligheid van het Congres van de Duitse Vereniging voor Verkeersgeneeskunde van 1997, 29^e jaarvergadering Munster, 19 tot en met 22 maart 1997), massale bekkenvernietiging, zoals in dit geval, kan verwacht worden bij aanrijdingssnelheden van 100 km/h en meer. De*

² Proces-verbaal d.d. 1 december 2020 met nummer 22019033828, met als bijlage 1 een situatie tekening met verklaring der tekens, (waarvan een uitvergroete versie ter terechtzitting werd overgelegd) behorend bij het einddossier van 2 december 2020.

³ Proces-verbaal Inschatting van gereden snelheid, als bijlage 2 behorend bij het einddossier van 2 december 2020.

autopsie bevindingen zijn volledig te verenigen met de bevindingen over de tot nu toe bekende toedracht van het ongeval.”⁴

4. De verdachte heeft bij de politie het volgende verklaard:

“Op het moment dat ik me bij de verkeerslichtsignalen op de kruising gevormd met de Kaminda Monseigneur Amado Romer bevond, zag ik dat het verkeerslichtsignaal bestemd voor mijn rijrichting op roodsignaal sprong. Op een korte afstand voor mij zag ik een vrouw met een klein kind in haar hand die de weghelpt aan het oversteken was.”

“Ik reed met een snelheid van ongeveer 75 kilometer per uur. Op het moment dat het verkeerslichtsignaal oranje werd verhoogde ik mijn snelheid.”⁵

5. Getuige [getuige 1] verklaart bij de politie als volgt:

“Ik reed op de rechter rijstrook van de Weg naar Westpunt bij Juan Domingo en voor mij aan mijn linkerkant reed de auto die betrokken was in de aanrijding. Het was een roodgelakte Kia Picanto. Ongeveer vier lichtmasten zag ik dat het verkeerslichtsignaal voor mijn rijrichting op rood werd. Ik zag hoe de rood gelakte Kia Picanto in het midden van de weg reed en door het verkeerslicht signaal met een heel hoge snelheid reed. Deze auto had zijn snelheid niet verlaagd. Ik zag dat iets raars was gebeurd. Ik zag hoe een vrouw in de lucht geslingerd en ik zag veel stofwolk in de richting van deze auto.”⁶

6. Getuige [getuige 2] verklaart bij de politie als volgt:

“Ik hoorde een geluid alsof van een rem, maar dat was nadat de auto de vrouw had aangeraakt.”⁷

7. Getuige [getuige 3] verklaart bij de politie als volgt:

“Ik sloeg rechtsaf de Helmin Magno Wiels Boulevard op teneinde richting van Kaminda Monseigneur Amado Romer te gaan. Toen ik bezig was af te slaan zag ik een persoon op de westelijke weghelpt van deze weg. Deze persoon werd door een auto aangeraakt. Ik zag de auto aankomen. Deze auto kwam met een hoge snelheid aan. Deze auto had niet geremd.”⁸

⁴ Een geschrift. Autopsy No: S19-050, van Dr. L.M. Althaus, Forensic Pathologist.

⁵ Verklaring van de verdachte tijdens zijn eerste verhoor op 16 augustus 2019, bijlage 6 van het proces-verbaal van 19 augustus 2019, no. 35/19, en tijdens de plaatsaanwijzing op 24 augustus 2019, bijlage 5 van het proces-verbaal van 26 augustus 2019, no. 36/19.

⁶ Proces-verbaal getuigenverhoor [getuige 1] opgemaakt en getekend door verbalisant H.A. Windevelde d.d. 16 augustus 2019, bijlage 9 bij het proces-verbaal van 19 augustus 2019, no. 35/19.

⁷ Proces-verbaal getuigenverhoor M.I. Valks e/v Melaria, opgemaakt en getekend door verbalisant C.R. Emerentiana d.d. 16 augustus 2019, bijlage 11 bij het proces-verbaal van 19 augustus 2019, no. 35/19.

⁸ Proces-verbaal getuigenverhoor C.S. Manuel-Romeo, opgemaakt en getekend door verbalisant C.R. Emerentiana, d.d. 16 augustus 2019, bijlage 12 bij het proces-verbaal van 19 augustus 2019, no. 35/19.

Bewijsoverwegingen

De raadvrouw heeft bepleit dat de verdachte van het ten laste gelegde zal worden vrijgesproken. Zij heeft daartoe aangevoerd dat het aannemelijk is dat verdachte 60 kilometer per uur heeft gereden en dat hij niet door rood maar door oranje verkeerslicht heeft gereden.

Uit de bewijsmiddelen leidt het Gerecht echter het volgende af.

Verdachte reed op 16 augustus 2019 rond 6:20 uur met zijn twee jonge kinderen in een rode Kia Picanto op de linker rijstrook van de westelijke rijbaan van de Helmin Magno Wiels Boulevard in de richting van verpleeghuis Betesda. Gekomen ter hoogte van de kruising gevormd met de Kaminda Monsigneur Amado Romer, reed hij, met een snelheid die aanzienlijk hoger is dan daar is toegestaan, door het voor zijn rijrichting brandende rood lichtsignaal deze kruising op. Op dat moment was [slachtoffer 1], met haar kind, [slachtoffer 2] in de armen, bezig de westelijke rijbaan ter hoogte van verpleeghuis Betesda over te steken. Zij bevond zich ongeveer in het midden van deze rijbaan. Verdachte botste tegen haar aan, na naar links te zijn uitgeweken en niet te hebben geremd. [slachtoffer 1] en haar zoontje overleden ter plaatse.

Snelheid

De verdediging heeft gesteld dat verdachte 60 kilometer per uur reed. Het Gerecht ziet daarvoor geen aanwijzingen in het dossier. Verdachte heeft zelf zijn snelheid op twee verschillende momenten genoemd. Tijdens zijn eerste verhoor op de dag van de aanrijding had hij het over 70 – 80 kilometer per uur. Tijdens de plaatsaanwijzing, acht dagen later, sprak hij over 75 kilometer per uur. Verder gaf hij aan dat hij, toen hij zag dat het verkeerslicht oranje was, zijn snelheid had verhoogd. Het Gerecht kan daaraan geen andere conclusie verbinden dan dat hij aanzienlijk sneller heeft gereden dan de daar toegestane 60 kilometer per uur. Die conclusie vindt verder grond in de verklaringen van de getuigen [getuige 1] (die achter verdachte reed) en [getuige 3] (die vanuit de Moontjesweg kwam aanrijden) over een (zeer) hoge snelheid waarmee verdachte reed en de conclusie van de betrokken forensisch patholoog op basis van ervaring en literatuurstudies dat, gezien, de massale schade aan het bekken van [slachtoffer 1], dit letsel verwacht kan worden bij aanrijdsnelheden van 100 kilometer per uur en meer. Ten slotte is in een proces-verbaal door de politie een inschatting gemaakt van de gereden snelheid. De conclusie daarvan is dat de snelheid vóór de aanrijding minimaal tussen de 102 en 104 kilometer per uur heeft gelegen.

De verdediging heeft verder aangevoerd dat de verklaring van getuige [getuige 1] over snelheid niet kan kloppen. Het Gerecht constateert dat dat deze getuige alleen zijn eigen snelheid heeft genoemd (90 - 95 kilometer per uur). Over de snelheid van de bestuurder van de rode Kia Picanto verklaart hij dat deze heel hoog was toen deze door rood licht reed.

De verdediging geeft aan een reconstructie te hebben gedaan en past een berekening toe, gebaseerd op aannames van afstanden en gereden snelheden,

waaruit moet blijken dat verdachte met 60 kilometer per uur onder het verkeerslicht doorreed. Deze reconstructie en berekening is voor het Gerecht niet voldoende inzichtelijk gemaakt en valt daarmee niet te controleren. Verder is door de verdediging niet voorafgaand aan de zitting om een reconstructie gevraagd. Het Gerecht gaat aan de conclusies van de verdediging dan ook voorbij en ziet geen aanleiding alsnog tot een reconstructie over te laten gaan, mede gelet op de overige genoemde bewijsmiddelen (waaronder de hiervoor genoemde eigen verklaringen van de verdachte) die eerder de inschatting van de snelheid door de politie dan die door de verdediging bevestigen.

Bij de inschatting van de snelheid door de politie (berekend middels een formule waarin de volgende gegevens zijn verwerkt: wrijvingscoëfficiënt, zwaartekracht en totale werpafstand) wijst de verdediging er ook op dat de gehanteerde wrijvingscoëfficiënt en de totale werpafstand niet kloppen. Ten aanzien van de eerste hanteert de politie "een gemiddelde van de resultaten van wetenschappelijke onderzoeken die nagenoeg overeenkomt met het asfalt op het eiland". De verdediging stelt dat het de vraag blijft of de wrijvingscoëfficiënt van het asfalt uit het onderzoek dezelfde is als die van het asfalt van Curaçao. Het Gerecht acht van belang dat de keuze die de politie heeft gemaakt (toepassing van een gemiddelde van resultaten) door de verdediging niet met concrete feiten is weerlegd en zal daarom aan het verweer voorbij gaan.

De verdediging heeft ook gesteld dat de gehanteerde totale werpafstand van 69.50 meter niet klopt omdat [slachtoffer 1] "niet in de lucht werd geslingerd maar eerst op de motorkap terecht kwam en door bewegingen van de auto later ten val kwam". Het Gerecht constateert dat in het proces-verbaal van de politie de totale werpafstand wordt gedefinieerd als het geheel van afstand tussen raken en tot stilstand komen. Daarmee acht het Gerecht de stelling van de verdediging niet relevant. Bovendien wordt in het proces-verbaal van onderzoek niet gerept over slingeren maar wordt aangegeven dat door de kracht van de botsing zij met haar kind tegen de voorruit sloeg, dat de auto vervolgens een afstand van 33 meter aflegde en botste tegen de berm, zij op de grond belandde en vervolgens over een afstand van ongeveer 22 meter op het wegdek schoof en dat dat gerekend vanaf de plaats waar zij tot stilstand was gekomen, 69.50 meter bedraagt.

Het Gerecht hecht dan ook waarde aan de inschatting van de snelheid door de politie, bezien in onderling verband en samenhang beschouwd met andere bewijsmiddelen.

Verkeerslichten

Verdachte heeft tijdens zijn eerste politieverhoor, een paar uur na het incident, verklaard dat hij op het moment dat hij zich bij de verkeerslichtsignalen op de kruising gevormd met de Kaminda Monseigneur Amado Romer bevond, zag dat het verkeerslichtsignaal bestemd voor zijn rijrichting op rood sprong. Hij verklaart daarbij dat hij zich op dat moment nagenoeg onder de verkeerslichtinstallatie bevond. In zijn latere verklaringen stelt hij door oranje te zijn gereden.

Het Gerecht houdt verdachte aan zijn eerste verklaring van een paar uur na het ongeval, die hij, met nog vers in het geheugen hoe het was gegaan, heeft afgelegd. Daarbij heeft naar het oordeel van het Gerecht te gelden dat als je als bestuurder

kunt zien dat het verkeerslicht rood uitstraalt, je door rood rijdt. Dat verdachte door rood reed, verklaart ook getuige [getuige 1]. Deze getuige heeft goed zicht gehad op de situatie en niet is gebleken dat de getuige een motief had om niet de waarheid te vertellen over datgene wat hij heeft waargenomen.

De verdediging heeft aan de hand van een eigen reconstructie gesteld dat gelet op door de verdediging vastgestelde (constante) snelheden en afstanden, en de instelling van de verkeerslichten, verdachte 60 kilometer per uur heeft gereden en dus door oranje heeft gereden. Het Gerecht verwijst als reactie hierop naar hetgeen eerder onder het kopje “snelheid” is overwogen over de reconstructie en daaruit voortvloeiende conclusies van de verdediging.

Remmen

Uit het onderzoek van de politie blijkt dat er na de plaats van de aanrijding remsporen zijn aangetroffen. Daaruit wordt de conclusie getrokken dat verdachte voor de aanrijding niet (krachtig) heeft geremd. Deze constatering past bij de verklaring van de getuige [getuige 2] dat ze geluid hoorde “alsof van een rem” maar dat dat was nadat de auto de vrouw had geraakt. Het Gerecht hecht, in tegenstelling tot de verdediging, waarde aan de verklaring van deze getuige omdat zij het verhaal van verdachte dat [slachtoffer 1] terug rende/terug draaide voordat ze werd geraakt, heeft bevestigd. Verder heeft ook (oog)getuige [getuige 3] verklaard dat de auto niet had geremd.

Gedragingen van het slachtoffer

De verdediging heeft gesteld dat het slachtoffer zelf risico verhogend gedrag heeft getoond door niet over het verderop gelegen zebepad over te steken maar te kiezen voor de dichtstbijzijnde mogelijkheid om over te steken vanaf de trap waar zij vanaf was gekomen.

Het Gerecht overweegt dat eigen schuld of medeschuld in beginsel niet relevant is voor het bewijs van de schuld van de verdachte. Dit is slechts anders indien de onvoorzichtigheid van de ander zo groot is geweest dat de onvoorzichtigheid van de verdachte te gering wordt om schuld in de zin van artikel 2:284 van het Wetboek van Strafrecht op te leveren.

Het Gerecht is van oordeel dat het slachtoffer weliswaar liep op een plek waar geen officiële oversteekplaats was gecreëerd, maar dat dat in geen enkel opzicht opweegt tegen de gedragingen van de verdachte, inhoudende dat hij bij het zien van oranje licht gas heeft geven met het gevolg dat hij met een (veel) te hoge snelheid door rood is gereden en niet tijdig heeft geremd voor het slachtoffer dat even verderop overstak. Dit klemt temeer nu automobilisten altijd rekening moeten houden met voetgangers op/bij (drukke) kruispunten. Bovendien wordt op de plek waar het slachtoffer liep, volgens informatie van de politie, regelmatig vanaf de trap de weg overgestoken. Verdachte, die, naar eigen zeggen, bijna dagelijks op die weg reed, had daarmee rekening kunnen en moeten houden.

De verweren worden verworpen.

Mate van schuld

Volgens vaste jurisprudentie komt het voor de vaststelling van de mate van schuld aan op het geheel van gedragingen van de verdachte, de aard en ernst daarvan en de overige omstandigheden van het geval. Dat brengt mee dat niet in zijn algemeenheid valt aan te geven of een verkeersovertreding voldoende kan zijn voor de bewezenverklaring van schuld in de zin van artikel 2:284 van het Wetboek van Strafrecht. Daarvoor zijn verschillende factoren van belang, zoals de aard en de concrete ernst van de verkeersovertreding en de omstandigheden waaronder die overtreiding is begaan.

In het onderhavige geval heeft verdachte met een aanzienlijk hogere snelheid dan is toegestaan door rood licht gereden waarna hij niet tijdig heeft geremd voor de voetganger die even verderop de weg overstak. Door zijn rijgedrag zijn twee jonge mensen om het leven gekomen. Het Gerecht kwalificeert dit als zeer onvoorzichtig handelen.

Strafbaarheid en kwalificatie van het bewezen verklaarde

Het bewezen verklaarde is voorzien bij en strafbaar gesteld in artikel 2:284 lid 1 van het Wetboek van Strafrecht. Het wordt als volgt gekwalificeerd:

Aan het verkeer deelnemen en zich daarbij zodanig gedragen dat een aan zijn schuld te wijten verkeersongeval plaatsvindt waardoor anderen worden gedood.

Strafbaarheid van de verdachte

Er zijn geen feiten of omstandigheden aannemelijk geworden die de strafbaarheid van de verdachte uitsluiten.

De verdachte is daarom strafbaar voor het hiervoor bewezen verklaarde.

Oplegging van straf en/of maatregel

Gelet op de aard en ernst van het bewezen verklaarde, op de omstandigheden waaronder de verdachte zich daaraan schuldig heeft gemaakt en op de persoon van de verdachte, zoals van een en ander uit het onderzoek ter terechtzitting is gebleken, acht het Gerecht na te noemen beslissing passend. Daarbij wordt in het bijzonder het volgende in aanmerking genomen.

Het Gerecht rekent het de verdachte zwaar aan dat hij zijn verantwoordelijkheid als verkeersdeelnemer op uiterst verwijtbare wijze heeft veronachtzaamd met fatale gevolgen. Voorts benadrukt het Gerecht dat het leed dat door de ernstige verkeersfouten van de verdachte is aangericht, voor de nabestaanden onherstelbaar is. Het Gerecht is zich er van bewust dat geen enkele straf of maatregel dit leed zal kunnen wegnemen. Verder is gebleken uit de verklaringen van verschillende getuigen hoe groot de impact van de confrontatie met de slachtoffers na het ongeval op deze getuigen is geweest. Daarnaast brengt een dergelijke delict, naar ervaringsregels, in de maatschappij gevoelens van onrust en onveiligheid teweeg.

Tegelijkertijd is aannemelijk geworden dat het ongeval ook op de verdachte en zijn gezin grote impact heeft gehad. De verdachte zal moeten leven met de omstandigheid dat hij, door zijn rijgedrag, twee jonge mensen van toen 19 en 1,5 jaar oud het leven heeft benomen.

Bij de bepaling van een passende strafmaat heeft het Gerecht voor de straftoemeting gekeken naar de oriëntatiepunten voor straftoemeting, waarin het gebruikelijke rechterlijke straftoemetingsbeleid van het Hof en de Gerechten in eerste aanleg zijn neerslag heeft gevonden.

De officier van justitie heeft gesteld dat in termen van deze oriëntatiepunten gesproken moet worden van een "zeer hoge mate van schuld", een categorie van gevallen die neigt naar of grenst aan (het juridische begrip) roekeloosheid. Het Gerecht concludeert niet tot deze categorie maar komt tot "ernstige schuld". In tegenstelling tot de officier van justitie heeft het Gerecht onvoldoende reden ervan uit te gaan dat verdachte al ver voor de aanrijding afwijkend rijgedrag vertoonde en laat het Gerecht bij de toepassing van de oriëntatiepunten meewegen dat het slachtoffer liep op een plek waar het oversteken meer risico's met zich meebracht dan wanneer zij ervoor had gekozen via het verderop gelegen zebrapad over te steken.

Bij de categorie "ernstige schuld" waarbij sprake is geweest van het overlijden van het slachtoffer wordt als indicatie een onvoorwaardelijke gevangenisstraf voor de duur van zes maanden gegeven en een ontzegging van de rijbevoegd voor een periode van twee jaren.

Het Gerecht ziet zich vervolgens voor de vraag gesteld of er in dit geval concrete omstandigheden zijn die maken om hiervan naar boven of beneden af te wijken. Het Gerecht neemt in aanmerking dat het hier niet om één maar om twee slachtoffers gaat. Verder laat het Gerecht meewegen dat verdachte ook tijdens de behandeling van de zaak heeft geweigerd te erkennen dat hij een fout heeft begaan en de schuld van de aanrijding bij het slachtoffer legt. Dat zijn omstandigheden die naar het oordeel van het Gerecht strafverhogend moeten werken. De omstandigheid dat verdachte geen strafblad heeft en de impact die het verkeersongeval op zijn eigen gezin heeft gehad en nog zal hebben, kunnen, naar het oordeel van het Gerecht, hier niet tegen op wegen.

Alles overwegende is het Gerecht van oordeel dat gelet op de ernst van het bewezen verklaarde en met het oog op preventie en vergelding, niet kan worden volstaan met een andere of lichtere sanctie dan een straf die een onvoorwaardelijke vrijheidsbeneming met zich brengt. Het Gerecht acht passend en geboden een onvoorwaardelijke gevangenisstraf van twaalf maanden en een ontzegging van de rijbevoegdheid voor de duur van twee jaren, zoals door de officier van justitie werd geëist. De verdachte zal daartoe dan ook worden veroordeeld.

Schadevergoeding

Namens de benadeelde partij, [benadeelde partij 2], is een vordering tot schadevordering van NAF 27.805,00 ingediend tegen de verdachte wegens schade die hij als gevolg van het tenlastegelegde feit zou hebben geleden. Het gevorderde

bedrag bestaat uit kosten gerelateerd aan de begrafenis en immateriële schade (shockschade). Het Gerecht is, anders dan de raadvrouw, van oordeel dat de vordering zich leent voor een beslissing in de strafzaak.

Uit het onderzoek ter terechtzitting is het Gerecht genoegzaam gebleken dat de benadeelde partij als gevolg van verdachtes handelen rechtstreeks schade heeft geleden. De aan de begrafenis gerelateerde kosten zijn rechtstreekse schade, onderbouwd met stukken en komen in het geheel voor vergoeding in aanmerking. De shockschade (geestelijk letsel dat is veroorzaakt door de directe waarneming van of confrontatie met een ongeval of misdrijf dat een naaste overkomt) valt onder de aantasting in de persoon ex artikel 6:106, tweede lid van het Burgerlijke Wetboek (BW) en kan daardoor aanspraak geven op vergoeding van immateriële schade. Aan de daarbij gestelde voorwaarden van de confrontatie met het slachtoffer na het ongeluk en een daarmee verband hangend in de psychiatrie erkend ziektebeeld (PTSS), is voldaan. Het Gerecht acht de vordering ter zake immateriële schade toewijsbaar tot een bedrag van NAF 10.000,00. Het totale toe te wijzen bedrag komt daarmee op NAF 12.805,00, te vermeerderen met de wettelijke rente vanaf 16 augustus 2019.

Namens de benadeelde partij, [benadeelde partij 1], is een vordering tot schadevergoeding van NAF 37.946,90 ingediend tegen de verdachte. Dit bedrag bestaat uit kosten gerelateerd aan de begrafenis en immateriële schade (shockschade). Met dezelfde onderbouwing als hiervoor genoemd bij de behandeling van de vordering van [benadeelde partij 2], is het Gerecht van oordeel dat een deel van dat bedrag voor vergoeding in aanmerking komt. Zoals ter terechtzitting geconstateerd, dient van de kosten gerelateerd aan de begrafenis een bedrag van NAF 1200,00 te worden afgetrokken (dat betreft het bedrag dat door [benadeelde partij 2] is bijgedragen aan de begrafenis van zijn zoon). Ook hier acht het Gerecht de vordering ter zake immateriële schade toewijsbaar tot een bedrag van NAF 10.000,00. Het totale toe te wijzen bedrag komt daarmee op NAF 21.746,90, te vermeerderen met de wettelijke rente vanaf 16 augustus 2019.

Het Gerecht ziet aanleiding daarbij ten aanzien van beide vorderingen een schadevergoedingsmaatregel als bedoeld in artikel 1:78 van het Wetboek van Strafrecht aan de verdachte op te leggen.

Voor het geval volledige betaling of volledig verhaal van de verschuldigde bedragen niet volgt, zal vervangende hechtenis van na te melden duur worden opgelegd.

De verdachte dient te worden veroordeeld in de kosten die de benadeelde partijen hebben gemaakt, tot op heden begroot op nihil, en ten behoeve van de tenuitvoerlegging nog moeten maken.

Toepasselijke wettelijke voorschriften

De op te leggen straf en maatregel zijn, behalve op de reeds aangehaalde wettelijke voorschriften, gegrond op artikel 3 van de Verordening van de 20ste april 1932, houdende enige regelingen van burgerrechtelijke aard bij botsing, aan- of

overrijding met motorrijtuigen en houdende regeling van de ontzegging van de bevoegdheid motorrijtuigen te besturen (P.B. 1957, no. 48).

BESLISSING

Het Gerecht:

verklaart wettig en overtuigend bewezen dat de verdachte het primair ten laste gelegde zoals aangegeven onder het kopje "bewezenverklaring" heeft begaan;

verklaart niet bewezen hetgeen aan de verdachte meer of anders ten laste is gelegd dan hierboven bewezen is verklaard en spreekt hem daarvan vrij;

kwalificeert het bewezen verklaarde als hiervoor omschreven;

verklaart het bewezen verklaarde strafbaar en de verdachte daarvoor strafbaar;

veroordeelt de verdachte tot een **gevangenisstraf** voor de duur van **12 (twaalf) maanden**;

beveelt dat de tijd die door de verdachte voor de tenuitvoerlegging van deze uitspraak in verzekering en in voorlopige hechtenis is doorgebracht, bij de tenuitvoerlegging van de opgelegde gevangenisstraf in mindering wordt gebracht;

ontzegt de verdachte de bevoegdheid tot het besturen van motorrijtuigen voor de tijd van **2 (twee) jaren**;

wijst de vordering tot vergoeding van de door de benadeelde partij [benadeelde partij 2] geleden schade toe tot een bedrag van **NAf 12.805,00 (zegge: twaalf duizend acht honderd en vijf gulden)**, vermeerderd met de wettelijke rente over dit bedrag vanaf 16 augustus 2019 tot aan de dag van de voldoening, en veroordeelt de verdachte om dit bedrag tegen een behoorlijk bewijs van kwijting te betalen aan de benadeelde partij;

wijst de vordering tot vergoeding van de door de benadeelde partij [benadeelde partij 1] geleden schade toe tot een bedrag van **NAf 21.746,90 (zegge: eenentwintig duizend zeven honderd en zesentwintig gulden en negentig cent)**, vermeerderd met de wettelijke rente over dit bedrag vanaf 16 augustus 2019 tot aan de dag van de voldoening, en veroordeelt de verdachte om dit bedrag tegen een behoorlijk bewijs van kwijting te betalen aan de benadeelde partij;

verklaart de benadeelde partijen in de vorderingen voor het overige niet-ontvankelijk en bepaalt dat deze de vorderingen in zoverre slechts bij de burgerlijke rechter kunnen aanbrengen;

veroordeelt de verdachte in de kosten door de benadeelde partijen gemaakt, tot op heden begroot op nihil, en in de kosten ten behoeve van de tenuitvoerlegging alsnog te maken;

legt aan de verdachte als schadevergoedingsmaatregel ten behoeve van de benadeelde partij [benadeelde partij 2] de verplichting op tot betaling aan het Land van een bedrag van **NAf 12.805,00** bij gebreke van betaling of verhaal te vervangen door **99** dagen hechtenis, en legt ten behoeve van de benadeelde partij [benadeelde partij 1] de verplichting op tot betaling aan het Land van een bedrag van **NAf 21.746,90** bij gebreke van betaling of verhaal te vervangen door **143** dagen hechtenis met dien verstande dat toepassing van de vervangende hechtenis de betalingsverplichtingen niet opheft en bepaalt dat de te betalen bedragen worden vermeerderd met de wettelijke rente vanaf 16 augustus 2019 tot aan de dag van de voldoening;

bepaalt dat indien de verdachte heeft voldaan aan zijn verplichtingen tot betaling aan het Land daarmee zijn verplichtingen tot betaling aan de benadeelde partijen in zoverre komen te vervallen en andersom dat, indien de verdachte heeft voldaan aan zijn verplichtingen tot betaling aan de benadeelde partijen daarmee zijn verplichtingen tot betaling aan het Land in zoverre komen te vervallen.

Dit vonnis is gewezen door de rechter mr. G. Edelenbos, bijgestaan E.G.F. Curiel (zittingsgriffier), en op 13 januari 2021 in tegenwoordigheid van de griffier uitgesproken ter openbare terechtzitting van het Gerecht in Curaçao.

uitspraakgriffier: